

OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS
ROYAL THAI EMBASSY
JAKARTA

ความเคลื่อนไหวด้าน การเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เดือนมีนาคม 2567

มีนาคม 67 อินโดนีเซียมีแผนนำเข้าข้าวจากไทยและปากีสถาน 300,000 ตัน

เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2567 นาย Bayu Krisnamurthi ผู้อำนวยการหน่วยงาน BULOG เปิดเผยว่าในเดือนมีนาคม 2567 อินโดนีเซียจะนำเข้าข้าวจากไทยและปากีสถาน 300,000 ตัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโควตาการนำเข้าข้าว 2 ล้านตันที่รัฐบาลอินโดนีเซียกำหนดเมื่อต้นปี 2567 โดยหน่วยงาน BULOG ได้ทำสัญญานำเข้าข้าวเพิ่มเติมจำนวน 300,000 ตัน เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับสต็อกข้าวสำรองของรัฐ (CBP) ทั้งนี้ ปัจจุบัน CBP ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของ BULOG อยู่ที่ประมาณ 1.3 ล้านตัน เป้าหมายของการนำเข้าคือการรักษาสต็อกข้าวเพื่อให้ BULOG สามารถดำเนินการโครงการต่างๆ ต่อไปได้ เริ่มต้นจากโครงการความช่วยเหลือด้านอาหาร (แจกจ่ายข้าวสาร) การรักษาเสถียรภาพของอุปทานอาหารและราคา (SPHP) ตลอดจนการนำเข้าเชิงพาณิชย์ตามราคาขายปลีกสูงสุดของรัฐบาล (HET) อย่างไรก็ตาม นาย Bayu ไม่ขอแสดงความคิดเห็นว่า การนำเข้าข้าวเพิ่มเติมครั้งนี้จะสามารถลดราคาข้าวในช่วงรอมฎอนได้หรือไม่

จากข้อมูลราคาสินค้าอาหารของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ณ วันที่ 3 มีนาคม 2567 ระบุว่าราคาเฉลี่ยข้าวคุณภาพปานกลางอยู่ที่ 14,370 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และราคาเฉลี่ยข้าวคุณภาพพรีเมียมอยู่ที่ 16,460 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งสูงกว่าราคาขายปลีกที่รัฐบาลกำหนดไว้ (HET) ซึ่งข้าวคุณภาพปานกลาง อยู่ระหว่าง 10,900 - 11,800 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และข้าวคุณภาพพรีเมียมอยู่ระหว่าง 13,900 - 14,800 ต่อกิโลกรัม โดยก่อนหน้านี้ นาย Dwi Andreas Santosa ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัย IPB และประธานธนาคารเมล็ดพันธุ์พืชเกษตรอินโดนีเซีย (AB2TI) คาดการณ์ว่าราคาข้าวจะปรับตัวลดลงจนถึงช่วงเวลาการเก็บเกี่ยวในเดือนเมษายน 2567 ถึงระดับ 14,500 - 14,700 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม แต่เมื่อเทียบกับในช่วงการเก็บเกี่ยวในปีที่ผ่านมา ราคาข้าวปีนี้อาจอยู่ในอัตราที่สูงขึ้น

Bayu Krisnamurthi
ผู้อำนวยการ BULOG
เปิดเผยว่า อินโดนีเซียจะมี
การนำเข้าข้าวจากไทยและ
ปากีสถาน 300,000 ตัน
ในเดือนมีนาคม 2567

อย่างไรก็ตาม นาย Dwi แสดงความกังวลว่า ในช่วงเวลาเก็บเกี่ยวเกษตรกรอาจประสบปัญหาขาดทุน เนื่องจากราคาข้าวเปลือกปรับตัวลดลงต่ำกว่าต้นทุนการผลิต โดย AB2TI ตั้งข้อสังเกตว่าต้นทุนการผลิตข้าวเปลือกของเกษตรกรในปัจจุบัน อยู่ที่ประมาณ 6,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ดังนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องควบคุมการนำเข้าข้าวในช่วงการเข้าสู่การเก็บเกี่ยว เพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาข้าวเปลือกในประเทศ

ที่มา: เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ วันที่ 3 มีนาคม 2567

อินโดนีเซียเจรจาประเด็น EUDR ในการประชุม IEU CEPA

เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2567 นาย Djatmiko Bris Witjaksono อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงการค้า เผยว่า อินโดนีเซียยังคงต่อสู้เพื่อข้อตกลงที่สำคัญในการเจรจารอบที่ 17 สำหรับข้อตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมระหว่าง อินโดนีเซีย - สหภาพยุโรป (IEU-CEPA) ซึ่งครอบคลุมภาคเกษตรกรรม การค้า และการผลิต โดยได้เน้นย้ำประเด็นสำคัญหลายประการ รวมถึงประเด็นกฎหมายต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า (EUDR) ของสหภาพยุโรปที่มีผลกระทบต่อภาคการเกษตร

นอกจากนี้ อินโดนีเซียและสหภาพยุโรปยังได้หารือเกี่ยวกับประเด็นการลงทุนและความร่วมมือที่อาจเกิดขึ้นในภาคส่วนที่มีศักยภาพ รวม 12 ประเด็น ได้แก่ 1) การค้าสินค้า 2) การค้าบริการ 3) การลงทุน 4) ความร่วมมือด้านระบบอาหารที่ยั่งยืน 5) การค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน 6) เชื้อโรคข้ามพรมแดนสินค้า 7) พลังงานและวัตถุดิบ 8) อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า 9) เงินอุดหนุน 10) ทรัพย์สินทางปัญญา 11) บทบัญญัติของสถาบัน และ 12) มาตรการต่อต้านการทุจริต ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการบรรลุข้อตกลงที่เป็นประโยชน์ทั้งสองฝ่ายภายใต้กรอบความร่วมมือทางการค้าที่กว้างยิ่งขึ้น

ที่มา: หนังสือพิมพ์ ANTARA วันที่ 5 มีนาคม 2567

ปี 67 เริ่มทดลองนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง โดยยังไม่จัดเก็บ PNBP

เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2567 นาย SAKTI WAHYU TRENGGONO รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงเปิดเผยหลังการประชุม TECHNICAL WORKING MEETING 2024 ของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ณ โรงแรม TENTREM จ.ยogyakarta โดยกล่าวว่า ในปีนี้รัฐบาลจะเริ่มทดลอง (TRIAL) ดำเนินการตามนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (PIT) โดยยังไม่จัดเก็บรายได้ของรัฐที่มีใช้ภาษี (PNBP) เพื่อมุ่งเน้นให้เห็นประโยชน์และผลกระทบของ PIT ที่มีต่อเศรษฐกิจของชุมชนชายฝั่ง รวมทั้งผู้ประกอบการประมงในด้านต่างๆ อาทิ มูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการ จำนวนผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จำนวนคนงานที่ได้รับการจ้าง และผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในพื้นที่

รณว. TRENGGONO กล่าวต่อไปว่า ด้วยการดำเนินการตามนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (PIT) ผู้ประกอบการจะมุ่งเน้นทำการประมงในพื้นที่ที่ได้รับจัดสรรและจับสัตว์น้ำประเภทใดประเภทหนึ่งเท่านั้น ต่างจากในอดีตที่สามารถจับสัตว์น้ำได้ในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งยังได้สนับสนุนให้ผู้ประกอบการเพิ่มการลงทุนและพยายามเจาะตลาดส่งออกไปยังยุโรป ปัจจุบันอินโดนีเซียมีตลาดการส่งออกสินค้าสัตว์น้ำอันดับแรกคือ ยุโรป มากกว่าร้อยละ 60 รองลงมา ได้แก่ จีน ร้อยละ 20 - 30 และญี่ปุ่น ร้อยละ 10 ซึ่งในอนาคตคาดว่า การทำประมงในอินโดนีเซียจะส่งผลกระทบต่อความต้องการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากศักยภาพของทรัพยากรสัตว์น้ำของอินโดนีเซียมีมากกว่า 12 ล้านตันต่อปี และมีอัตราการจับสัตว์น้ำโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 6 ล้านตันต่อปี

ที่มา: หนังสือพิมพ์ KOMPAS วันที่ 6 มีนาคม 2567

อุตสาหกรรมถุงมือยางห้วนได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนก๊าซธรรมชาติ

เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2567 นาย Rudy Ramadhan ประธานสมาคมผู้ผลิตถุงมือยางแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Glove Manufacturers Association: IRGMA) เปิดเผยถึงสถานการณ์อุตสาหกรรมถุงมือยางอินโดนีเซียที่กำลังเผชิญกับแรงกดดันต่างๆ ตั้งแต่วิกฤตขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตไปจนถึงการขาดแคลนพลังงานอุตสาหกรรมถุงมือยางเป็น 1 ใน 7 ภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับประโยชน์ด้านราคาก๊าซธรรมชาติ อ้างอิงข้อบังคับประธานาธิบดี เลขที่ 121 ปี 2020 ว่าด้วยการกำหนดราคาก๊าซธรรมชาติ (Natural Gas Prices: HGBT) โดยราคาก๊าซธรรมชาติสำหรับอุตสาหกรรมยางอยู่ที่ 6 เหรียญสหรัฐต่อล้านบิกิว ซึ่งต่ำกว่าราคาตลาดที่อยู่ที่ 15 เหรียญสหรัฐต่อล้านบิกิว

นาย Rudy กล่าวเพิ่มเติมว่า อุตสาหกรรมถุงมือยางหลายแห่งสามารถดำเนินการผลิตได้เพียงร้อยละ 20 ของกำลังการผลิตทั้งหมด ปัจจุบันสามารถผลิตได้กว่า 13,000 ล้านคู่ โดยเห็นว่านโยบาย HGBT มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งในด้านของภาษีและการจ้างงาน ดังนั้น จึงเห็นว่านโยบาย HGBT จำเป็นต้องดำเนินการต่อไป เพื่อให้อุตสาหกรรมยางสามารถอยู่รอดท่ามกลางความท้าทายต่างๆ ของอุปสงค์ทั่วโลกที่ลดลง และการดำเนินการตามกฎหมายว่าสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EUDR)

นอกจากนี้ เมื่อต้นปี 2567 มีการขาดแคลนก๊าซธรรมชาติสำหรับอุตสาหกรรมถุงมือยางใน จ.ชวา ตะวันตก ดังนั้น บริษัท PT Perusahaan Gas Negara (PGN) จึงจำกัดการใช้งาน HGBT ตามโควตาต่อวันสูงสุดได้เพียงร้อยละ 61 ของสัญญา หากมีการใช้ก๊าซธรรมชาติเกินโควตาต่อวันตามที่กำหนดของบริษัท PGN ต้องเสียค่าปรับ นอกจากนี้ การขาดแคลนก๊าซธรรมชาติได้สร้างความกังวลให้กับอุตสาหกรรมถุงมือยางเนื่องจากในปี 2549 เคยมีสถานการณ์ขาดแคลนก๊าซธรรมชาติเป็นระยะเวลาสั้น ซึ่งส่งผลให้อุตสาหกรรมถุงมือยางหลายแห่งใน จ.สุมาตราเหนือต้องปิดตัวลง หากรัฐบาลไม่ดำเนินการอย่างจริงจังจะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ความสามารถในการแข่งขันทางอุตสาหกรรมก็จะลดลงอีกด้วย

ที่มา: เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ วันที่ 7 มีนาคม 2567

กระทรวงเกษตรเร่งฉีดวัคซีนควบคุมโรคปากและเท้าเปื่อย ก่อนเดือนรอมฎอน

เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2567 นาย Nasrullah อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรพยายามที่จะป้องกันไม่ให้เกิดโรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) ซ้ำก่อนเดือนรอมฎอน (ถือศีลอด) โดยได้รับการสนับสนุนจากองค์การอาหารและเกษตรแห่งอินโดนีเซีย - ศูนย์ฉุกเฉินสำหรับโรคสัตว์ข้ามแดน (FAO-ECTAD) เร่งดำเนินการฉีดวัคซีนโรค FMD ใน 8 อำเภอ 5 จังหวัด ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ได้แก่ เมืองอินดราจิริ ฮูลู จ.เรียว เมืองสุกามูมิ จ.ชวาตะวันตก เมืองบาร์รู จ.สุลาเวสีใต้ เมืองลอมบอกกลางและตะวันออก จ.นูซาเต็งการาตะวันตก เมืองปาตี เมืองเลิมบิง และเมืองโวโนกิริ จ. ชวากลาง ซึ่งกระทรวงเกษตรกำลังเร่งดำเนินการฉีดวัคซีนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตปศุสัตว์และมีการสัญจรด้านปศุสัตว์หนาแน่น และพื้นที่อื่นๆ รวมถึงพื้นที่ที่พบการติดเชื่อ FMD ด้วย

ขณะเดียวกัน นาย Luuk Schoonman หัวหน้าทีมศูนย์ฉุกเฉิน FAO-ECTAD ในอินโดนีเซียกล่าวว่า FAO-ECTAD ยังคงสนับสนุนโครงการของรัฐบาลในการควบคุมโรค FMD ต่อไป โดยรัฐบาลออสเตรเลีย ได้สนับสนุนโดยการจัดสรรงบประมาณพิเศษ รวมถึงการเร่งฉีดวัคซีนในภูมิภาคต่างๆ ของอินโดนีเซีย ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการควบคุมโรค FMD และ FAO จะยังคงทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนรัฐบาลอินโดนีเซียในความพยายามดังกล่าว

อีกด้านหนึ่ง DR. NURYANI ZAINUDDIN ผู้อำนวยการฝ่ายสุขภาพสัตว์กล่าวว่า จนถึงขณะนี้ยังมีรายงานปศุสัตว์ป่วยด้วยโรค FMD ในหลายจังหวัด บ่งชี้ว่าไวรัสยังคงมีการแพร่ระบาด ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีการรักษาที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น มาตรการที่ดีที่สุดที่สามารถทำได้คือ การฉีดวัคซีนป้องกันทุก 6 เดือนโดย DR. NURYANI กล่าวเสริมว่า ผลการจัดทำแผนสำหรับกิจกรรมการเร่งฉีดวัคซีนคาดว่า จะบรรลุเป้าหมายการฉีดวัคซีนปศุสัตว์เป้าหมาย คือ วัว แพะ และแกะ จำนวน 73,247 ตัว และมีการวางแผนให้ดำเนินการต่อไปเป็นระยะๆ ในพื้นที่เป้าหมาย จนถึงวันอีดีลฟีทริในเดือนเมษายน 2567 และวันอีดีลอักฮาในเดือนมิถุนายน 2567 ที่จะมาถึง

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 7 มีนาคม 2567

SiCantik แอปตรวจสอบ ฐานข้อมูลเชิงพื้นที่สำหรับ การเพาะปลูกอย่างยั่งยืน

กระทรวงเกษตร โดยกรมพื้นที่เพาะปลูกร่วมมือกับ GADJAH MADA UNIVERSITY (UGM) จ.ยogyakarta ทำการปรับปรุงระบบข้อมูลและฐานข้อมูลเชิงพื้นที่เพาะปลูกผ่านแอปพลิเคชัน “การวางแผนบูรณาการข้อมูล” หรือ SICANTIK ซึ่งเป็นเทคโนโลยีสำรวจระยะไกลเชิงลึกในการสำรวจพื้นที่เพาะปลูก เพื่อระบุการเปลี่ยนแปลงของสภาพที่ดินและผลผลิตทางการเกษตรหลังการเพาะปลูกที่จำเป็นต้องติดตามอย่างต่อเนื่องในการจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่และเป็นส่วนหนึ่งของการเร่งการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัลของพื้นที่เพาะปลูกอย่างยั่งยืนในอินโดนีเซีย นอกจากนี้ การดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางของ นาย JOKO WIDODO ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และนาย ANDI AMRAN SULAIMAN รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ในการพัฒนาภาคการเกษตรไปสู่การเกษตรอุตสาหกรรมสมัยใหม่ 4.0 โดยก่อนหน้านี้ รว. AMRAN กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงสู่การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และระบบดิจิทัลทางการเกษตรจะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรเพราะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากในยุคปัจจุบัน

นอกจากนี้ นาย ANDI NUR ALAM SYAH อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ ได้เน้นถึงความสำคัญของการรวบรวมและการทำแผนที่ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกที่มีการบูรณาการและปรับปรุงอยู่เสมอ ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาพื้นที่เพาะปลูก เช่น การเปิดพื้นที่ใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพาะปลูก โดยหวังว่าการรวบรวมและการทำแผนที่ข้อมูลการเพาะปลูกในอนาคตสามารถบูรณาการและข้อมูลมีความเป็นปัจจุบัน โดยแอปพลิเคชัน SICANTIK บนเว็บไซต์ของกระทรวงเกษตรจะสามารถเข้าถึงและใช้งานได้โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งจากภายในและภายนอก

ที่มา: กรมพื้นที่เพาะปลูก วันที่ 9 มีนาคม 2567

กระทรวงเกษตรเร่งควบคุมโรค แอนแทรกซ์ใน GUNUNG KIDUL และ SLEMAN

เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2567 นาย NASRULLAH อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริหารสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรได้ส่งเจ้าหน้าที่จากศูนย์สัตว์แพทย์ WATES ไปยังเขต GUNUNG KIDUL และเขต SLEMAN จ.ยogyakarta เพื่อเตรียมพร้อมรับมือสถานการณ์การเกิดโรคระบาดสัตว์ “โรคแอนแทรกซ์” โดยเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจสอบและเก็บตัวอย่างเลือดวัวและดินไปทดสอบในห้องปฏิบัติการ ซึ่งได้ผลลัพธ์เป็นบวกสำหรับโรคแอนแทรกซ์จากตัวอย่างที่มาจากหมู่บ้านSERUT เขต GUNUNG KIDUL และตัวอย่างดินจากหมู่บ้าน GAYAMHARJO เขต SLEMAN โดยกระทรวงเกษตร จะให้ความช่วยเหลือเพื่อเป็นการป้องกันเพิ่มเติมทันที ผ่านการมอบวัคซีน 1,000 โดส ยาปฏิชีวนะ 100 ขวด และวิตามิน 1,000 ขวด ให้กับสำนักงานปศุสัตว์ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคดังกล่าว

ในขณะที่ DR. NURYANI ZAINUDDIN ผู้อำนวยการฝ่ายสุขภาพสัตว์ ได้แจ้งเตือนการพบโรคแอนแทรกซ์ซึ่งเป็นโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนในย่านปริมบาตัน โดยมีสาเหตุจากการบริโภคปศุสัตว์ที่ป่วยและสงสัยว่าเป็นโรคแอนแทรกซ์ ซึ่งผู้ป่วยได้รับการรักษาจากศูนย์สุขภาพชุมชนปริมบาตันแล้ว นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์พร้อมด้วยบริการสาธารณะท้องถิ่นได้ดำเนินการฉีดพ่นยาฆ่าเชื้อในบริเวณที่มีการระบาดของ เช่น สถานที่ฆ่าสัตว์ คอกปศุสัตว์ พื้นที่ฝังศพ และการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะ รวมถึงการให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่ และฉีดวัคซีนป้องกันโรคแอนแทรกซ์ให้แก่สัตว์โดยทันที

ที่มา: กรมปศุสัตว์ และบริหารสุขภาพสัตว์
วันที่ 12 มีนาคม 2567

มีนาคม 2567 อินโดนีเซียนำเข้าข้าวจากไทยและปากีสถาน 300,000 ตัน

เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เปิดเผยว่า ปัจจุบันมีเขื่อนที่รัฐบาลสร้างไว้กว่า 40 เขื่อน ในหลายจังหวัด อาทิ จ. อาเจห์ จ. ลัมปุง จ.กาลิมันตันใต้ จังหวัดละ 1 เขื่อน จ.บันเต็น จ.บาหลี จ.สุลาเวสีใต้ จ.สุลาเวสีตะวันออกเจียงใต้ จังหวัดละ 2 เขื่อน จ.บูซาเต็งการา ตะวันออก 3 เขื่อน จ.ชวาตะวันตก 4 เขื่อน จ.บูซาเต็งการาตะวันตก 5 เขื่อน และ จ.ชวาตะวันออก 7 เขื่อน โดยคาดว่าจะสามารถใช้ประโยชน์ในการเร่งการเพาะปลูกในเดือนมีนาคมนี้ได้ นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังได้สนับสนุนให้เขตและเมืองต่างๆ ทั่วอินโดนีเซียใช้แหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียง ไม่ว่าจะเป็นแม่น้ำหรือเขื่อน ซึ่งจำเป็นต้องคาดการณ์สภาพอากาศที่รุนแรงของเอลนีโญที่ยังคงได้รับผลกระทบมาตั้งแต่ปี 2566 ที่ผ่านมา

นอกจากการสร้างเขื่อนแล้ว รัฐบาลยังได้ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ รวมถึงกองทัพแห่งชาติอินโดนีเซีย (TNI) เพื่อเสริมสร้างระบบการชลประทานโดยใช้เครื่องสูบน้ำและท่อส่งน้ำ จากข้อมูลระบุว่า มีพื้นที่นาจำนวน 2,154,291 เฮกตาร์สามารถปรับใช้กับเครื่องสูบน้ำได้อย่างเหมาะสม โดยความต้องการเครื่องสูบน้ำของประเทศอยู่ที่ประมาณ 215,429 หน่วย ซึ่งการใช้เครื่องสูบน้ำเป็นวิธีแก้ปัญหาที่รวดเร็วในการรับมือกับปรากฏการณ์เอลนีโญในหลายพื้นที่ และระบบเครื่องสูบน้ำจะรวมอยู่กับการให้บริการเครื่องจักรกลการเกษตรพลังงานแสงอาทิตย์ รวมทั้งการแจกเมล็ดพันธุ์พืชฟรีสำหรับเกษตรกรที่ต้องการเร่งการเพาะปลูกในช่วงเดือนมีนาคม 2567 โดยจะเริ่มดำเนินการในทันทีเพื่อเพิ่มการผลิตภายในประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าของอินโดนีเซียในอนาคต

ในส่วนของ จ. ชวาตะวันออก นาย Dydik Rudy Prasetya หัวหน้าฝ่ายบริการการเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารของชวาตะวันออกยืนยันว่า ขณะนี้ข้าวเพื่อการบริโภคของชาวชวาตะวันออกยังอยู่ในสถานะที่ปลอดภัย พื้นที่เก็บเกี่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้นจาก 51,741 เฮกตาร์ในเดือนมกราคม 2567 เป็น 108,435 เฮกตาร์ในเดือนกุมภาพันธ์ และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 361,151 เฮกตาร์ ในเดือนมีนาคม และสูงสุดในเดือนเมษายนที่ประมาณ 389,499 เฮกตาร์ โดยในเดือนกุมภาพันธ์ มีข้าวเกินดุลสูงถึง 10,926 ตัน และจะเพิ่มขึ้นเป็น 922,822 ตัน และ 1,011,490 ตันในเดือนมีนาคม - เมษายน ตามลำดับ ซึ่งฝ่ายบริการการเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารของ จ.ชวาตะวันออกได้จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกหลังการเก็บเกี่ยวให้กับชุมชน เช่น เครื่องนวดข้าวอเนกประสงค์และเครื่องเกี่ยวนวด เพื่อลดการสูญเสียผลผลิตและอำนวยความสะดวกในการทำเครื่องอบแห้งที่สามารถบำรุงรักษาคุณภาพข้าวได้

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 13 มีนาคม 2567

รวม. เกษตร เชิญผู้เกี่ยวข้องด้านอาหารสัตว์ร่วมวางแผนรักษาเสถียรภาพราคาข้าวโพด

เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรจัดการประชุมร่วมกับสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ (Association of Animal Feed Companies: GPMT) สมาคมเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีกแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Poultry Farmers Association: Pinsar) คณะทำงานเฉพาะกิจด้านอาหาร และรัฐบาลระดับภูมิภาค เพื่อร่วมกันวางแผนดำเนินการรักษาเสถียรภาพของราคาข้าวโพดในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว โดยภายหลังการประชุมดังกล่าว รมว. Amran เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรจะหยุดนำเข้าข้าวโพดชั่วคราวและไม่ออกใบรับรองการนำเข้ารวมทั้งจะร่วมมือกับหน่วยงาน BULOG ดำเนินการดูดซับผลผลิตข้าวโพดจากเกษตรกรในราคาอ้างอิงที่รัฐบาลกำหนด (HAP) คือ 4,200 รูเปียห์/กิโลกรัม

ปัจจุบันกำลังเริ่มมีการเก็บเกี่ยวข้าวโพดในศูนย์การผลิตข้าวโพดหลายแห่ง เช่น จ.ชวากลาง จ.สุมาตราเหนือ และ จ.ลัมปุง สำหรับข้าวโพดใน จ.ชวาตะวันออก และ จ.สุลาเวสี คาดว่าจะพร้อมเก็บเกี่ยวได้ในอีกไม่นานซึ่งปริมาณผลผลิตข้าวโพดที่มากเกินไปทำให้เกิดความต้องการส่งออกผลกระทบบต่อราคาข้าวโพดในตลาดให้ลดลง ดังนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องมีการกำหนดราคาอ้างอิง (HAP) เพื่อให้แน่ใจว่าราคาข้าวโพดจะมีเสถียรภาพ โดยขั้นตอนต่อไปกระทรวงเกษตรอยู่ระหว่างร่วมมือกับ GPMT PINSAR และรัฐบาลระดับภูมิภาคเพื่อดูดซับผลผลิตข้าวโพดส่วนเกินและเก็บในสต็อก ในขณะที่ นาย JOHAN ROY ผู้แทนจาก GPMT และโรงงานผลิตอาหารสัตว์กล่าวว่าขณะนี้การดูดซับข้าวโพดกำลังดำเนินการอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเก็บเกี่ยวซึ่งสามารถดูดซับข้าวโพดได้มากถึง 800,000 ตัน จากปกติประมาณ 600,000 - 700,000 ตัน สำหรับนาย ATHUNG ผู้แทน PINSAR แสดงความเห็นด้วยกับนโยบายหยุดนำเข้าข้าวโพดชั่วคราวของกระทรวงเกษตร รวมทั้งการดูดซับผลผลิตข้าวโพดที่จะเก็บเกี่ยวในเดือนมีนาคมและเมษายนที่จะต้องดำเนินการอย่างเหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าราคาข้าวโพดจะมีเสถียรภาพในอนาคต

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 14 มีนาคม 2567

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงเร่งกระจายงบ 6.93 ล้านล้านรูเปียห์ เพิ่มผลผลิตประมง

นาย SAKTI WAHYU TRENGGONO รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า ในปี 2567 KKP ได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวน 6.93 ล้านล้านรูเปียห์ โดยได้ตั้งตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานในปี 2567 อาทิ ผลผลิตภาคประมง 30.85 ล้านตัน การผลิตเกลือ 2 ล้านตัน อัตราแลกเปลี่ยนสำหรับชาวประมง (THE FISHERMAN'S EXCHANGE RATE: NTN) และอัตราแลกเปลี่ยนสำหรับผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (FISH CULTIVATOR'S EXCHANGE RATE: NTPI) อยู่ที่ระดับ 108 และ 105 ตามลำดับ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ภาคการประมงอยู่ที่ร้อยละ 5 - 6 และการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงมีมูลค่า 7,250 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รวมทั้งการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเลจำนวน 29.3 ล้านเฮกตาร์ และการวางแผนเชิงพื้นที่ทางทะเลและการแบ่งเขตชายฝั่งสำหรับ 12 พื้นที่

หมายเหตุ:

1. อัตราแลกเปลี่ยนสำหรับชาวประมง (THE FISHERMAN'S EXCHANGE RATE: NTN) เป็นการวัดความสามารถในการแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ประมงที่จับได้โดยชาวประมงกับสินค้าหรือบริการที่ครัวเรือนประมงบริโภคและความต้องการในการผลิตผลิตภัณฑ์ประมงที่จับได้คำนวณจากอัตราส่วนร้อยละระหว่างดัชนีรายได้ของชาวประมง (IT) และดัชนีรายจ่ายของชาวประมงจ่าย (IB)
2. อัตราแลกเปลี่ยนสำหรับผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (FISH CULTIVATOR'S EXCHANGE RATE: NTPI) เป็นเครื่องมือในการวัดสวัสดิการที่ได้รับจากการเปรียบเทียบรายได้ที่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับกับรายจ่ายของผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่จ่ายสำหรับการบริโภคและสิ่งจำเป็นอื่นๆ สำหรับใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

สำหรับปีงบประมาณ 2566 ที่ผ่านมานั้น KKP ได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวน 6.4 ล้านล้านรูเปียห์ และมีผลการเบิกจ่ายอยู่ที่ 6.34 ล้านล้านรูเปียห์ คิดเป็นร้อยละ 98.5 ในขณะที่ผลการจัดเก็บรายได้ของรัฐที่มีใช้ภาษี (PNBP) ของภาคการประมงอยู่ที่ 1.6 ล้านล้านรูเปียห์ นอกจากนี้ความสำเร็จของ ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของปี 2566 พบว่า ผลผลิตภาคประมงมีสูงถึง 24.4 ล้านตัน แบ่งเป็นภาคการจับสัตว์น้ำ 7.5 ล้านตัน และภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 16.9 ล้านตัน อัตราแลกเปลี่ยน NTN และ NTPI อยู่ที่ระดับ 105.4 และ 104.8 ตามลำดับ อัตราการขยายตัวของ GDP ภาคประมงอยู่ที่ร้อยละ 5.49 ขณะที่การมีส่วนร่วมต่อ GDP ของประเทศคิดเป็นร้อยละ 2.7 ซึ่งมีมูลค่าถึง 244.8 ล้านล้านรูเปียห์ และการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงมีมูลค่าถึง 5,630 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รวมทั้งมีการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเลถึง 29.2 ล้านเฮกตาร์ และเสร็จสิ้นการวางแผนเชิงพื้นที่ทางทะเลและการแบ่งเขตชายฝั่งสำหรับ 32 พื้นที่

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ร่วมกับ FAO และกระทรวงเกษตรเกาหลี สร้างต้นแบบสุโรค ASF ในสุลาเวสีเหนือ

กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย (MoA) ร่วมกับองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และกระทรวงเกษตร อาหาร และกิจการชนบท (MAFRA) สาธารณรัฐเกาหลี เปิดตัวโครงการเสริมสร้างความปลอดภัยทางชีวภาพในชุมชน (CABI) ต่อโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (African Swine Fever: ASF) โดยมีพื้นที่นำร่องเริ่มต้น 3 หมู่บ้านใน จ.สุลาเวสีเหนือ ได้แก่ 1) หมู่บ้าน Pinabetengan 2) หมู่บ้าน Paslaten Satu และ 3) หมู่บ้าน Tiwoho

นาย Nasrullah อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เปิดเผยว่า มีรายงานการระบาดของโรค ASF ครั้งแรกในสุกรในอินโดนีเซียในปี 2562 โดยรัฐบาลอินโดนีเซียได้ประกาศการแพร่ระบาดของโรค ASF อย่างเป็นทางการในกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงเกษตร ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนป้องกันและควบคุมโรค ASF และเชื้อไวรัสก่อโรคเองก็มีความทนทานต่อสิ่งแวดล้อมสูง อาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเลี้ยงสุกร แต่อย่างไรก็ตาม Dr. Nasrullah เน้นย้ำว่าเราสามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรค ASF ได้ด้วยการป้องกันอย่างเข้มงวดและความร่วมมือระหว่างรัฐบาล เกษตรกรและชุมชนก็จะช่วยลดความเสี่ยงของการแพร่กระจายของโรคและช่วยป้องกันความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมเลี้ยงสุกร โดยเฉพาะการนำมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพมาใช้ในการป้องกันดังกล่าว

โครงการ CABI เป็นความร่วมมือในการป้องกันโรค ASF มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรรายย่อยในการบรรเทาและฟื้นตัวจากผลกระทบที่ได้รับจากโรค ASF โดยเข้ามาช่วยเสริมสร้างมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพ ซึ่งโครงการภาคปฏิบัติที่สนับสนุนโดย MAFRA ได้ถูกนำไปใช้และประสบความสำเร็จในหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และกำลังขยายมายังอินโดนีเซียเพื่อช่วยเหลือชุมชนในแต่ละท้องถิ่น

นอกจากนี้ นาย Wilhelmina J. N. Pangemanan หัวหน้าส่วนปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ จังหวัดสุลาเวสีเหนือ กล่าวว่ารัฐบาลทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค รวมถึง FAO ได้ร่วมกันป้องกันโรค ASF โดยการดำเนินมาตรการต่างๆ อาทิ เพิ่มความเข้มงวดในการป้องกันการแพร่กระจายของไวรัสที่เป็นพาหะของโรค การแยกสุกรที่ได้รับผลกระทบจากโรค ASF การใช้ความปลอดภัยทางชีวภาพและการจัดการปศุสัตว์ที่ดี ตลอดจนการดำเนินการติดตามอย่างเข้มงวดในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง

ขณะเดียวกัน นาย Rajendra Aryal ผู้แทน FAO ประจำอินโดนีเซียและติมอร์ตะวันออก กล่าวว่า FAO หวังว่าโครงการ CABI จะช่วยลดความเสี่ยงในการแพร่ระบาดของโรค ASF ในฟาร์มสุกรขนาดเล็ก และป้องกันการสูญเสียทางเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้น FAO จะเข้ามาช่วยปรับปรุงระบบสุขภาพสัตว์ในอินโดนีเซียให้เกิดความยั่งยืนอีกด้วย มุ่งพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์สุกร ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและเกิดความมั่นคงทางอาหาร โดย FAO มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานอย่างใกล้ชิดกับกระทรวงเกษตรและรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนทางเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการป้องกันโรค ASF ที่มีประสิทธิภาพในอินโดนีเซีย ทั้งนี้ จะมีการเปิดตัวโครงการนำร่อง CABI เพิ่มเติมอีก 1 แห่งใน จ.กาลิมันตันตะวันตก ในเดือนเมษายน 2567 นี้

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์วันที่ 19 มีนาคม 2567

BRIN ร่วม BARATIN พัฒนางานวิจัยสนับสนุนกระบวนการกักกัน

เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2567 นาย Sahat Manaor Panggabean หัวหน้าสำนักงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (BARANTIN) ได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกับสำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) ในการทำวิจัยเพื่อสนับสนุนการดำเนินการกักกันสัตว์ ปลา และพืช โดยนาย Sahat เผยว่า กระบวนการกักกันจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากสถาบันวิจัย และมีขอบเขตความร่วมมือที่ครอบคลุมถึงการประสานงานและการแบ่งปันข้อมูลงานวิจัยด้านการกักกัน โดยเฉพาะการพัฒนาวิธีการตรวจสอบมาตรฐาน ซึ่ง BARANTIN หวังว่าการกักกันในอินโดนีเซียจะมีมาตรฐานเดียวกัน และสอดคล้องกับประเทศอื่นๆ ด้วย ดังนั้น การพัฒนาทรัพยากรบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรองรับความต้องการที่เพิ่มขึ้นในภูมิภาค

ขณะเดียวกัน นาย Laksana Tri Handoko หัวหน้า BRIN แสดงความยินดีที่จะทำงานร่วมกับ BARANTIN ในการวิจัยต่างๆ เนื่องจากพื้นฐานหลักของการกักกันคือวิทยาศาสตร์ที่จำเป็นต้องค้นคว้าเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการเคลื่อนย้ายสิ่งมีชีวิตหรือวัสดุชีวภาพที่จะต้องดำเนินการโดยมีข้อตกลงการเคลื่อนย้ายวัตถุ (Material Transfer Agreement: MTA) เพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่ผู้ขนส่งสินค้าข้ามพรมแดน อีกทั้งเป็นการปกป้องประเทศอีกด้วย ทั้งนี้ BARANTIN เป็นหน่วยงานที่เกิดจากการควบรวมหน่วยงานกักกันจาก 3 กระทรวง ซึ่งไม่เพียงแต่นำสิ่งใหม่ๆ มาสู่นักวิจัยเท่านั้น แต่ยังมีประโยชน์ต่อภาครัฐกิจในการสร้างความมั่นใจว่าทรัพยากรของอินโดนีเซียจะมีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ดี เช่น รายได้จากต่างประเทศเกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์

นอกจากนี้ ข้อมูลจาก InfoPublik ระบุว่ามีการจัดทำข้อตกลงความร่วมมือหลายประการรวมถึง 1) การวิจัยและนวัตกรรมในภาคการกักกัน 2) การวิจัย พัฒนา และทบทวนวิธีการและการทดสอบมาตรฐานด้านการกักกันสัตว์ ปลา และพืช 3) การวิจัย พัฒนา และการทบทวนวิธีการและการทดสอบมาตรฐานด้านกักกันพืชสำหรับพืชอาหาร 4) สินค้าพืชสวน 5) สินค้าเกษตรกรรม และ 6) การวิจัย พัฒนา ประยุกต์ และเผยแพร่เทคนิควิธีการกักกันสัตว์และปลา

ที่มา: สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) วันที่ 25 มีนาคม 2567

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำลังกองทัพบก สร้างลัมปุงสู่ศูนย์กลางการผลิตข้าวแห่งชาติ

เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2567 นาย Jekvy Hendra ผู้อำนวยการสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กระทรวงเกษตรเปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรยังคงส่งเสริมให้จังหวัดลัมปุงเป็นศูนย์กลางการผลิตข้าวแห่งชาติโดยได้ร่วมมือกับกองทัพบกแห่งอินโดนีเซีย (TNI-AD) ดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในภูมิภาค ซึ่งการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเป็นกลยุทธ์สำคัญในความพยายามที่จะบรรลุความเป็นอิสระด้านอาหารและลดการพึ่งพาการนำเข้า ดังนั้น กระทรวงเกษตรและ TNI-AD มุ่งมั่นที่จะพัฒนาโครงการนี้อย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารในอินโดนีเซีย โดยเฉพาะ จ.ลัมปุง โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจะช่วยดำเนินการสูบน้ำตามความต้องการของเกษตรกรและขยายพื้นที่เพาะปลูก เน้นการปลูกข้าวไร่ (Upland rice) เป็นพืชแซมร่วมกับพืชเศรษฐกิจ เช่น ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว กาแฟ และอื่นๆ ซึ่งโครงการดังกล่าวมุ่งเน้นการใช้ที่ดินที่มีศักยภาพแต่ยังไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

กระทรวงเกษตรและ TNI-AD ได้ลงพื้นที่สำรวจพื้นที่ชุ่มน้ำหลายแห่งใน จ.ลัมปุง และเห็นว่าเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีศักยภาพในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรที่มีขนาดใหญ่มากในอนาคต จ.ลัมปุงไม่เพียงแต่จะบรรลุความเป็นอิสระในการผลิตเท่านั้น แต่จะกลายเป็นแหล่งอาหารสำหรับเกาะชวาและบริเวณโดยรอบอีกด้วย นอกจากนี้ยังจัดให้มีการฝึกอบรมและช่วยเหลือเกษตรกรในท้องถิ่นเพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินโครงการเป็นไปอย่างราบรื่น ทั้งนี้ ความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและ TNI-AD เป็นขั้นตอนเชิงกลยุทธ์ในการเอาชนะความท้าทายของความมั่นคงด้านอาหารของอินโดนีเซีย ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมโดยการปรับพื้นที่ให้เกิดผลผลิต โดยใช้โดรน รวมทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่เพื่อเพิ่มผลผลิตอาหารของประเทศ และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการที่ดินให้สามารถเก็บเกี่ยวเพิ่มขึ้นจากปีละ 1 ครั้ง เป็น 2 – 3 ครั้งต่อปี

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 26 มีนาคม 2567

รัฐมนตรีเกษตรยืนยันเพิ่มงบประมาณสนับสนุนการผลิตอาหารและปศุสัตว์

เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเดินทางเยือน จ.ชวากลาง เพื่อลงพื้นที่ตรวจสอบในหมู่บ้าน Bringging เขต Godong และเขต Grobogan เปิดเผยว่า รัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมจำนวน 5.83 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อสนับสนุนการผลิตอาหารและการแก้ปัญหาวิกฤตอาหารจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งงบประมาณดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยสนับสนุนความพยายามของเกษตรกรที่เพิ่มและเร่งการเพาะปลูก โดยเฉพาะผลผลิตข้าวและข้าวโพด รัฐบาลจะสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือในรูปแบบของเครื่องสูบน้ำ ต้นกล้า และเมล็ดพันธุ์ชั้นดีสำหรับข้าวและข้าวโพด

นอกจากนี้ รว. Amran กล่าวต่อไปว่า งบประมาณเพิ่มเติมสำหรับปศุสัตว์ในปี 2567 จำนวน 14 ล้านล้านรูเปียห์ ก็ได้รับการอนุมัติจากประธานาธิบดี Joko Widodo แล้วเช่นกันที่ผ่านมา โควตาปุ๋ยที่ได้รับอุดหนุนมีเพียงร้อยละ 50 หรือประมาณ 4.7 ล้านตัน แต่ในปีนี้ประธานาธิบดีอนุมัติเพิ่มโควตาปุ๋ยเป็น 9.5 ล้านตัน ปัจจุบันอินโดนีเซียกำลังเผชิญกับภาวะฉุกเฉินด้านอาหาร ซึ่งรัฐบาลหวังว่างบประมาณเพิ่มเติมทั้งสำหรับการผลิตอาหารและการเพิ่มโควตาปุ๋ยอุดหนุนจะเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยในการคาดการณ์ผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 21 มีนาคม 2567

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มั่นใจสต็อกน้ำตาลเพียงพอในช่วงรอมฎอนจนถึงวันอีดิ้ลฟิตรี

นาย ANDI NUR ALAM SYAH อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ กระทรวงเกษตร เปิดเผยว่าท่ามกลางสถานการณ์ราคาน้ำตาลในตลาดโลกที่พุ่งสูงขึ้นและค่าเงินรูเปียห์ที่ผันผวน กรมพืชเศรษฐกิจยังคงมุ่งมั่นที่จะควบคุมดูแลและเพิ่มการผลิตน้ำตาลของประเทศ เพื่อให้มั่นใจว่าอินโดนีเซียจะมีน้ำตาลเพียงพอในช่วงเดือนรอมฎอนจนถึงวันอีดิ้ลฟิตรี ปัจจุบันความต้องการบริโภคน้ำตาลอยู่ที่ประมาณ 270,000 ตันต่อเดือน และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงเดือนรอมฎอน โดยสต็อกน้ำตาลกรายนวันที่ 24 มีนาคม 2567 ยังคงปลอดภัยอยู่ที่ 417,127 ตัน ซึ่งมาจากสต็อก 1) โรงงานน้ำตาล 143,758 ตัน 2) เกษตรกรชาวไร่ร้อยละ 23,630 ตัน 3) ผู้ค้าน้ำตาล 249,321 ตัน และ 4) หน่วยงาน BULOG 418 ตัน นอกจากนี้ ในปี 2567 กรมพืชเศรษฐกิจได้ดำเนินการสำรวจต้นทุนการผลิตอ้อย (SUGAR CANE COST OF PRODUCTION: BPP) ร่วมกับทีมงานอิสระ ซึ่งประกอบด้วยมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยคาดว่า ผลการดำเนินงานของกิจกรรมนี้จะสามารถกำหนดต้นทุนธุรกิจการเกษตรในปัจจุบัน ซึ่งจะกลายเป็นพื้นฐานในการกำหนดต้นทุนขาย (HPP) สำหรับอ้อยและน้ำตาลโดยรัฐบาล

ก่อนหน้านี้ กรมพืชเศรษฐกิจได้ลงนามข้อตกลงความร่วมมือกับสำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) และบันทึกความเข้าใจกับสมาคมพืชไร่อินโดนีเซีย (PERAGI) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเร่งพัฒนาการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล และสนับสนุนการผลิตและผลผลิตของผลิตภัณฑ์จากอ้อย ตลอดจนการจัดการกากอ้อย อ่างอิงคำสั่งประธานาธิบดี ฉบับที่ 40 ปี 2023 ว่าด้วยการเร่งรัดการพึ่งพาตนเองของน้ำตาลแห่งชาติและการจัดหาไบโอเอทานอลเป็นเชื้อเพลิงชีวภาพ ซึ่งกรมพืชเศรษฐกิจจะสนับสนุนการให้บริการเงินกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในลงทุนในการปลูกอ้อยผ่านโครงการสินเชื่อธุรกิจของประชาชน (KUR) และให้ความช่วยเหลือแก่ชาวไร่อ้อยในการเพิ่มผลผลิตและการขยายพื้นที่เพาะปลูกทุกปี โดยหลังจากเก็บเกี่ยว โรงงานผลิตน้ำตาลมารับซื้ออ้อยเพื่อนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตต่อไป

ในปี 2567 รัฐบาลมีแผนเพิ่มงบประมาณอุดหนุนปุ๋ยทั้งหมดเป็น 54 ล้านล้านรูเปียห์ โดยกำหนดโควตาปุ๋ยที่ได้รับเงินอุดหนุนเพิ่มเติมจาก 4.7 ล้านตัน เป็น 9.5 ล้านตัน และอ้อยจะได้รับโควตาปุ๋ยทดแทนในรูปปุ๋ย NPK (N ไนโตรเจน P ฟอสฟอรัส และ K โพแทสเซียม) ที่คาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของเกษตรกรได้ นอกจากนี้ กรมพืชเศรษฐกิจจะให้ความช่วยเหลือสำหรับโครงการบำรุงรักษาต้นอ้อยเพื่อเพิ่มผลผลิตที่ครอบคลุมพื้นที่ 4,700 เฮกตาร์ ในศูนย์พัฒนาอ้อยและพื้นที่ใหม่

อินโดนีเซียจับมือเวียดนามร่วมพัฒนาภาคเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เสริมสร้างบทบาทนำในอาเซียน

เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 นาย TETEN MASDUKI รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (KEMENKOP UKM) เปิดเผยระหว่างการประชุมร่วมกับ MS. HYIM KDOH ประธานคณะกรรมการประชาชนของจังหวัด DAK LAK สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามว่า รัฐบาลอินโดนีเซีย โดย KEMENKOP UKM อยู่ระหว่างพัฒนาความร่วมมือในการสำรวจภาคเกษตรกรรมและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เกี่ยวข้องกับสหกรณ์และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMES) ร่วมกับเวียดนาม เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอินโดนีเซียและเวียดนามในอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเทศมีบทบาทสำคัญในภาคการเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในอาเซียน และยินดีที่จะร่วมมือในการปรับปรุงคุณภาพและปริมาณของผลิตภัณฑ์การเกษตรและประมงของทั้งสองประเทศ มีขอบเขตที่จะดำเนินการสำรวจ ได้แก่ การปรับปรุงระบบนิเวศธุรกิจการเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ทันสมัยผ่านระบบดิจิทัล การวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์การเกษตรและประมงในตลาดโลก รวมทั้งการพัฒนารูปแบบธุรกิจและความร่วมมือด้านห่วงโซ่อุปทานด้านการประมงและการเกษตรในภูมิภาคอาเซียน

ปัจจุบันนโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซียเน้นการส่งเสริมการผลิตแบบปลายน้ำจากทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงสินค้าเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่จะช่วยส่งผลการเพิ่มรายได้ต่อหัวของประชาชน และความร่วมมือดังกล่าวจะช่วยปรับปรุงคุณภาพการผลิตสินค้าภาคเกษตรกรรมและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยเฉพาะสินค้าที่ทั้งสองประเทศมีเหมือนกัน อินโดนีเซียอยู่ระหว่างพัฒนาสินค้าโภคภัณฑ์ อาทิ สาหร่ายทะเล กุ้ง ปลาไหล น้ำมันปาล์ม มะพร้าว ชิงแดง ข้าว ผลไม้ ไม้ไฟ และหอย ในขณะเดียวกัน เวียดนามก็กำลังมุ่งเน้นพัฒนาภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ได้แก่ ปลากระพงขาว (BARRAMUNDI) กุ้ง และลือบสเตอร์ และภาคการเกษตร ได้แก่ ทุเรียน มะม่วง และขนุน ซึ่งมีการปลูกกันอย่างแพร่หลายในอินโดนีเซียเช่นกัน

ที่มา: กระทรวงการปฏิรูปการบริหารและการปฏิรูประบบราชการ วันที่ 26 มีนาคม 2567